

РЕШЕНИЕ

№ .1535

гр. София, 08.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 01.03.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Светлана Димитрова

**ЧЛЕНОВЕ: Радина Карамфилова
Николай Димитров**

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **477** по описа за **2024** година докладвано от съдия Николай Димитров, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на „БУЛСТРОЙ ХОЛД“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] чрез адв. С. Т. срещу Решение № 5312 от 18.11.2023г. на СРС, НО, 9 състав, постановено по НАХД № 11330 от 2023г. по описа на съда. С обжалваното решение е потвърдено Наказателно постановление № 22-2300226/19.07.2023г., издадено от директора на Дирекция "Инспекция по труда"- [населено място], с което на „БУЛСТРОЙ ХОЛД“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] е наложено административно наказание "имуществена санкция" в размер на 2000 /две хиляди/лева, на основание чл чл. 416, ал. 5, вр. с чл. 413, ал. 2 от Кодекса на труда /КТ/ за нарушение по чл. 60, ал.1, вр. чл.61 от Наредба № 2/2004г. за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия за труд при извършване на строително-монтажни работи.

Според касатора атакуваното решение е постановено в нарушение на материалния закон, при съществени нарушения на процесуалните правила допуснати при преценка на доказателствения материал и необосновано – касационни основания по чл. 348, ал.1, т.1 и т.2 от НПК вр. чл.63в от ЗАНН. Според жалбоподателя районният съд не е извършил обективна преценка на събраните доказателства и поради това е достигнал до неправилни изводи. Твърди се, че съдът неправилно е приложил материалния

закон ако и да се приеме, че е установено нарушение, доколкото според него са налице основанията за приложение на чл. 28 ЗАНН за маловажност на случая.

В открито съдебно заседание касаторът, редовно призован, се представлява от адв. Т., която поддържа жалбата, не претендира разноски.

Ответникът по касационната жалба – Директорът на Дирекция „Инспекция по труда“ – [населено място], редовно призован, се представлява от юрк. Б., която оспорва касационната жалба, претендира юрисконсултско възнаграждение.

Участващият в производството представител на СГП – прокурор В. счита решението на СРС за правилно и законосъобразно.

Административен съд - София-град, XXII касационен състав, като взе предвид наведените в жалбата доводи и като съобрази разпоредбата на чл.218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл.211, ал.1 АПК 14-дневен срок, от надлежна страна, срещу подлежащ на касационна проверка съдебен акт, поради което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество същата е неоснователна.

За да потвърди обжалваното постановление районният съд е установил от фактическа страна, че фирмата-жалбоподател има за предмет на дейност извършване на строителна дейност. На 28.04.2023г. свидетелите С. Л., А. Б. и Ш. Х.- инспектори в ДИТ- [населено място], извършили проверка на строеж- жилищна сграда с подземни гаражи и ТП в УПИ V 1213, кв.7, м. „М. долина“ [населено място], изградена от дружеството „БУЛСТРОЙ ХОЛД“ ЕООД. По време на проверката се установило, че не са били обезопасени от падане на хора и предмети стълбищните рамене и площадки в сграда „А“ и сграда „Б“ от кота 0 до 6-та етажна плоча чрез приспособления (съоръжения, ограждения), които да са достатъчно високи, изградени най-малко от защитна бордова лента за крака и средно перило за ръце или чрез еквивалентно решение. На 28.04.2023г. на дружеството чрез представител бил връчен акт за спиране на СМР в обекта, с изключение на дейностите по обезопасяването му. На 03.05.2023г. в ДИТ- [населено място] е бил представен протокол за предприетите действия по отстраняването на нарушението, посочено в акта за спиране от 28.04.2023г. Бил приложен снимков материал.

Въз основа на съставен АУАН № 22-2300226/15.05.2023г. е постановено и НАКАЗАТЕЛНО ПОСТАНОВЛЕНИЕ (НП) № 22-2300226/19.07.2023г., постановено от Директор на Дирекция „Инспекция по труда“- [населено място], с което на основание чл.53 от ЗАНН и на основание чл.416, ал.5 от КТ вр. чл.413, ал.2 КТ, е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 2000.00 лева на дружеството „БУЛСТРОЙ ХОЛД“ ЕООД за нарушение на чл. 60, ал.1 вр. чл.61 от Наредба № 2/2004 г. за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд при извършване на строително-монтажни работи.

При така установената фактическа обстановка решаващият делото състав на софийски районен съд е приел, че процесните АУАН и НП са издадени от компетентен орган, при стриктно съблюдаване на производствените правила, като същите съдържателно отговарят и на законовите изисквания за това. Приел е, че от доказателствата по делото безспорно се установява извършено от дружеството нарушение по чл.160 от КТ за което и правомерно е санкционирано.

Решението на Софийски районен съд е валидно, допустимо и правилно.

Районният съд правилно е приел, че процесните АУАН и НП са издадени от

материално и териториално компетентен орган, предвид приложените по делото заповеди обуславящи тази компетентност.

Въз основа на цялостен анализ на събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, както и на приложимите правни норми, съдът е обосновал изводи, които настоящият съдебен състав изцяло споделя. Съобразно дължимата от въззивната инстанция служебна проверка СРС е извършил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички факти и обстоятелства, релевантни за установяване на нарушението и за отговорността на наказаното лице, подробно ги е обсъдил и въз основа на това е извел правилни изводи. Решаващият състав на СРС е изследвал и е взел отношение по изложените в жалбата доводи и по всички въпроси, включени в обхвата на дължимата от него служебна проверка.

По приложението на закона:

Правилно е прието от СРС, че деянието, за което е санкциониран касатора не може да бъде квалифицирано като нарушение на общото изискване работодателят да осигури здравословни и безопасни условия на труд, заложено в чл. 127, ал. 1, т. 3 КТ, тъй като се касае за строителен обект, на който са се извършвали строителни и монтажни работи, където следва да бъдат изпълнени специалните нормативни изисквания за здравословни и безопасни условия на труд при извършване на СМР, регламентирани с Наредба № 2/22.03.2004 г. за минимални изисквания за безопасни условия на труд при извършване на строително-монтажни работи. Разпоредбата на чл. 60, ал. 1 от Наредба № 2/22.03.2004г., посочена като нарушена в АУАН и НП, въвежда общо правило работа на височина да се извършва при осигурена безопасност от падане на хора или предмети чрез подходящо оборудване, а чл. 61 установява конкретно начините, чрез които паданията от височина се предотвратяват.

В решението е прието, че дружеството-жалбоподател има качеството на работодател на строителния обект по смисъла на § 1, т. 10 от ДР на Наредба № 2/22.03.2004г. В дефиницията на понятието „работодател“, съдържаща се в посочената разпоредба, се включват както всяко физическо лице, юридическо лице или негово поделение, което самостоятелно наема работещи по трудово правоотношение, но и всеки, който възлага работа и носи цялата отговорност за организационно и икономически обособено образувание. В случая дружеството е „работодател“, попадайки в обхвата на § 1, т. 10 от ДР на Наредба № 2/22.03.2004г. и същото носи цялата отговорност за организационното и икономически обособено образувание - в случая за обекта. Тези аргументи се споделят напълно и от настоящата инстанция, предвид на което- не се приема възражението на касационния жалбоподател в тази насока.

По отношение на наложените наказания, настоящият съдебен състав счита, че те са определени в към минимален размер и изпълняват превантивната си и предупредително-възпиращата си функции по отношение на нарушителя и на останалите членове на обществото.

Не са налице основания за квалификация на случая като маловажен. Доводът за прилагането на чл. 28, б. „а“ от ЗАНН е неоснователен и административнонаказващият орган, като не е приложил тази разпоредба, не е нарушил материалния закон. Маловажен е случаят, при който извършеното деяние с оглед липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушение от съответния вид. Процесното нарушение е по КТ и е свързано с изисквания, които осигуряват безопасност на

здравето и живота на лицата, упражняващи труд в съответния строителен обект, както и на всички преминаващи в близост до обекта лица, поради което самото неспазване на тези изисквания, каквото е установено в случая създава като последица опасност за здравето и живота на посочените лица, което съществено засяга правата и законните им интереси и същото в никакъв случай не може да се приеме за маловажно.

Предвид изложеното, оспореното решение е постановено в съответствие с процесуалния закон и при правилно приложение на материалния закон и следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на делото и съобразно чл.63д, ал.3 ЗАНН, основателно е искането на ответника за юрисконсултско възнаграждение. Размера на последното съдът определя на 100 лв. съобразно чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63в, ал. 1 от ЗАНН Административен съд София – град, XXII касационен състав,

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 5312 от 18.11.2023г. на СРС, НО, 9 състав, постановено по НАХД № 11330 от 2023г. по описа на съда.

ОСЪЖДА „Б. ХОЛД“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] да заплати на Дирекция „Инспекция по труда“- [населено място] - разноси по делото, представляващи юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 (сто) лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: